

Sygn. akt II KK 36/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Hofmański

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 12 marca 2014 r.,

sprawy **M. S.**,

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 30 sierpnia 2013 r., utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Ł.

z dnia 25 lutego 2013 r.,

postanowił

1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,

2. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Kasacja obrońcy okazała się być bezzasadna w stopniu oczywistym.

W kasacji zarzucono:

1. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 85 k.k. polegającą na zaniechaniu orzeczenia wobec M. S. kary łącznej w stosunku do wszystkich spełniających warunki do połączenia kar wymierzonych na mocy wyroków jednostkowych objętych orzeczeniem w przedmiocie wyroku łącznego, pomimo istnienia ku temu warunków, co w rezultacie doprowadziło do umorzenia postępowania na podstawie

art. 527 k.p.k. w zakresie wyroku Sądu Rejonowego w K., który został orzeczony z warunkowym zawieszeniem wykonania kary i wobec tego niezastosowanie w stosunku do skazanego art. 89 k.k., który daje możliwość wydania wyroku łącznego z warunkowym zawieszeniem jego wykonania;

2. rażące naruszenie prawa procesowego, mające istotny wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 410 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. i 4 k.p.k. poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów, w szczególności w zakresie opinii kuratora sądowego o skazanym, które potwierdzają pozytywną prognozę kryminologiczno- społeczną, co skutkowało przyjęciem przeciętnej opinii o skazanym wbrew materiałom zgromadzonym w aktach sprawy i odrzuceniem przez Sąd przyjęcia zasady pełnej absorpcji a tym samym oparcie się przez Sąd przy wydaniu orzeczenia jedynie na okolicznościach niekorzystnych dla skazanego, przy całkowitym pominięciu okoliczności korzystnych.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca wniósł o uchylenie orzeczeń Sądów I i II instancji oraz zwrot do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Przede wszystkim zauważyć należy, że autor kasacji zdaje się nie do końca poprawnie postrzegać rolę nadzwyczajnego środka zaskarżenia, jakim jest kasacja. W szczególności przypomnieć wypada, że kasacja jest środkiem zaskarżenia służącym kontroli poprawności postępowania odwoławczego i zasadniczo niedopuszczalne jest podnoszenie w kasacji uchybień, które miały miejsce w postępowaniu przed sądem I instancji. Skarga wniesiona w przedmiotowej sprawie w żadnym zakresie nie odnosi się do wad postępowania odwoławczego, przede wszystkim zaś zmierza do ponownego zakwestionowania prawidłowości stanowiska Sądu *meriti*, w tym dokonanych tam ustaleń faktycznych. Zważyć jednak należy, że postępowanie kasacyjne nie może stanowić powtórzenia postępowania odwoławczego i nie jest swego rodzaju „trzecią instancją”, która służyć ma kolejnemu weryfikowaniu poprawności zapadłych orzeczeń. Tymczasem wszystkie bez wyjątku zarzuty podniesione w kasacji są wiernym powtórzeniem zarzutów podniesionych przez obrońcę w apelacji. Wszystkie one zostały należycie

rozważone przez Sąd odwoławczy, o czym świadczy treść uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego – Sąd Najwyższy nie widzi potrzeby powtarzania zawartej tam argumentacji.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.